Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26196
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sacerdotalis qui esse debeat docet. Hoc est supernis so
lis desiderijs incessanter intenta. & conuersatione iuxta
aplm habens incedis. ac siu saluatoris in de desiderant
expectans aduentu. Quę uidel tunica sic & byssi
na adpedes usq: pungebat. unde utq: grece pode
ris dicta e. ut ostenderet ml a in sacerdotali u
ta infimu ac sordidu remanere si omē qd age
ret. qsi ethero colore speriosissimu. unusa m
bra & a capite usq: adpedes grā uirtutū contexta
esse debere. Hē tunica talari sacdos tota iacinctho
na uestit. ut annonciat opus celeste n inchoan
du tantum. uerū & iā usq: in finē eo esse pseueran
du omib q salui esse uoluerint. Tunica nāq: iacinc
thna e usq: adpedes. bonis opib usq: ad finē uitę
sui insistere. pcipiente ac pmittente dno. Esto fi
delis usq: ad mortē & dabo t coronā uitę. & q ita
solum ad pfectionē bonę actionis in fangabili p
posito pueniem. si hanc fixa intentione supnę
remunerationis incepim. Recte de cade tunica
I ꝗ cui mediu sup erit capitiu & ora sub iungit.
p gyru a textulis. sic fieri solet in extremis uestiu
parub ne facile rupant. Capitiu quippe tunicę
iacinctinę firmissima habet ora & ex se textā.
ne facile rupat. cu p morsiu bonę mtis actionis for
u radice timoris subiuxtu. & cont omis insidias bos
tis antiq pbat esse muniu. Talis nāq: ora collu sacer
dotis p gyru uestit & ornat. qndo rectori fiducia
loqndi subdit. ac pdicandi celestia maxima

diuini